

„A szabadtéri játékok a legvonzóbb érdekességei lesznek a szegedi nyárnak“

Pálffy polgármesterhelyettes állásfoglalása a „Szegedi Hét“ külön megrendezése ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeged közigazgatási életében végre egyre nagyobb szerep jut az idegenforgalom kérdésének. Külön Idegenforgalmi Hivatal működik, igaz, hogy kereteit egyre szűkebbre szabják. Legutóbb történt, hogy a belügyminiszter minimálisra redukálta az idegenforgalmi célokra előirányzott költségvetési összeget, amelyből olyan keveset hagyott meg, hogy az a legkisebb méretű propaganda költségeire sem elég. Igaz az is, hogy az idegenforgalmi hivatalnak, amely igen kiterjedt levelezést folytat, nincs írógépe. Néhány napig kölcsöngépet használt, de ezt is visszavették. A leveleket így vagy — kézzel írják, vagy pedig végigkutatják a városi hivatalokat és ott írják le a leveleket, ahol éppen találnak egy szabad írógépet.

Az Idegenforgalmi Hivatalra ezen a nyáron sok feladat vár. Sok munkát jelent a nyárra tervezett program előkészítésének adminisztrációja. Egy hónap múlva kezdődik meg az V. Ipari Vásár, amelyet az ipartestület rendez ugyan külön adminisztrációval, de elég munkát hárít a város idegenforgalmi hivatalára is, mert a vidéki, vagy külföldi látogatók elhelyezéséről az Idegenforgalmi Hivatalnak kell gondoskodnia.

A „Szegedi Hét“ gondjai valószínűleg az idén elmaradnak. Dr. Pálffy József polgármesterhelyettes

a leghatározottabban állást foglalt a külön „Szegedi Hét“ megrendezése ellen.

Frről a kérdéscímről a következőket mondotta:

— A múlt évben rendezett „Szegedi Hét“ eredménye készlet arra, hogy állást foglaljak az idén egy külön „Szegedi Hét“ megrendezése ellen. A Szegedi Hét igen szép, igen tetszetős jelszó volt, a rendezőség tagjai nagy lelkesedéssel és agilitással végezték el hatalmas munkájukat, de bizony — sajnos — az eredmény nem állt, mert — kiküszöbölhetetlen fizikai okok miatt nem is állhatott — arányban a végzett óriási munkával. Az idén nem szabad külön megrendezni a Szegedi Hétet. Ha egyáltalán gondolna valaki a hét megrendezésére, azt

csak az augusztusi szabadtéri játékok hetében

szabad megrendezni, akkor is úgy, hogy a hangsúly a szabadtéri játékokon legyen. Én, mint város, a külön Szegedi Hétet semmi esetre sem támogatom. Még elképzelni sem lehet, hogy a májusi ipari vásár után néhány héttel a Szegedi Hét keretében újabb ipari vásár legyen Szegeden. Ennek sem jelentősége, sem értelme nem lenne. Azután pedig, néhány hét múlva, jönne a szabadtéri játékok, amelyeknek rendezésébe ugyan hivatalosan nem folyik be a város, de amelyek

kétségtelenül a legvonzóbb érdekességei lesznek a szegedi nyárnak.

Igy minden külön akció csak a lehetőségek káros elforgácsolását jelentené.

Az ítélőtábla szombaton hirdet ítéletet a halálraítélt szegvári rablógyilkosok ügyében

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi ítélőtábla Kovács-tanácsa pénteken reggel kezdte meg a két szegvári rablógyilkos: Juhász József és Nagy Imre bűntudatának főtárgyalását. A két fiatal napszámos hónapokkal ezelőtt elhatározta, hogy meggyilkolja a szegvári Hérány-házaspárt, akiknek jól meneteli kocsmájuk volt. A rablást azért határozták el, mert egyikük esküvő előtt állott és ehhez pénzre lett volna szüksége. Társa vállalkozott, hogy segítségére lesz a dologban. Egyik este felkeresték Hérányékat. Éppen zárás előtt érkeztek, a kocsmáros azonban kiszolgálták őket. Amíg időgáltak, kiszemelték a baltát, ami ott feküdt a fal mellett. Több fél liter bort megittak, amikor azután fizetésre szólította fel őket Hérány Ferenc, adott felre felugrottak és megtámadták őket. Először a kocsmáros, majd pedig feleségét ütötték le, de a sérülések nem voltak olyan súlyosak, hogy az áldozatok halálát idézték volna elő. A kocsmáros több ízben eszméletre tértek és védekeztek. Élet-halál harc folyt a négy ember között, több, mint másfélórán keresztül. Végül is Hérányné a sok baltacsapás következtében kiszemelték és úgy fejezték, hogy a férj is meghalt. A gyilkosok ekkor átszaladtak a szomszédos fűszerüzletbe és gyufát vettek, hogy a rablást is keresztül tudják vinni. Amikor visszatértek, észrevették, hogy Hérány még él és igyekeznek felhátrálni. Juhász ismét elővette a baltát és több csapást mért a szerencsétlen emberre. Hérányban még volt annyi erő, hogy több helyiségen keresztül szaladva az utcára menjen. Ott azonban utolérték a gyilkosok és letéperték. Juhász fejére huzta a bekecsét és a szívósan védekező, hatalmas embert megfojtotta.

A két gyilkos

napokig bujkált a csendőrök elől. Nagy Imre többször öngyilkos akart lenni, de ereje nem volt hozzá, végül önként jelentkezett. Juhász azonban megszökött, két nap múlva fogták el Csanádmegyében a csendőrök.

Az ügyészség mind a két legényt előre meg-

fontolt szándékkal elkövetett emberölés büntetésével vádolta. A törvényszéki főtárgyaláson a vádlottak beismerő vallomást tettek, de igyekeztek egymásra tolni a kezdeményező szerepét és tagadták az előre megfontolt szándékot. Juhász védője, Czibula Antal becsatolt több olyan levelet, amelyet Nagy Imre írt a fogságban Juhásznak. Ezekben a levelekben állítólag elismeri hogy ő volt a kezdeményező, de igyekezik rábeszélni Juhászt, hogy vállalja magára a dolgot és ha ő kiszabadul, ezt a jószágát meghálálja neki.

A bíróság mind a két vádlott bűnösségét megállapította. azzal, hogy az értelmi szerző tulajdonképpen Nagy Imre volt és mind a két vádlottat

kötél általi halálra ítélte.

Az ítélőtábla pénteki tárgyalása jórészt az iratok ismertetésével telt el. Az előadóbiró előadása nyomán megelevenedtek a borzalmas bűncselekménynek a részletei. Az iratok ismertetésének befejezése után Czibula Antal bizonyításkiegészítést kért, ugyanazokat terjesztette elő, amiket a törvényszék annakidején elutasított. Dr. Reich Zoltán a bizonyításkiegészítés kapcsán tanut elentett be arra, hogy a börtönbeli leveleket Juhász kérésére írta Nagy Imre. Kérte egy volt fogoly kihallgatását, kérte ezenkívül, hogy irásszakértő vizsgálja meg a leveleket, mert szerinte Juhász meghamisította a levelek eredeti szövegét és így azok tartalma sokkal terhesebb, mint volt eredetileg.

A tábla az előterjesztéseket elutasította.

Az elnök ezután bejelentette, hogy az ítélőtábla szükségét látja annak, hogy a két vádlotthoz kérdéseket intézzen. Az elnök főleg az áldozatok testén talált

szurt sebek keletkezését

Futatta. A vádlottak azt állították, hogy ezekről semmit sem tudnak. Nagy kijelentette, hogy ő nem szurta meg egyik áldozatát sem, mert nála nem volt kés.

Az iratokból megállapították, hogy amikor a gyilkosságot felfedezték, Hérányné véres fehérneműt egy széken találtak. Az elnök azt firtatta, hogy ezek a fehérneműdarabok hogyan kerültek le az áldozatról, de a két vádlott erre nézve sem tudott felvilágosítást adni.

Dr. Zobay Ferenc főügyész helyettes kérte a bírót, hogy egyrendbeli rablás büntetése helyett kétrendbeli rablás büntetésében állapítsák meg a vádlottak bűnösségét, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A védők a halálbüntetés ellen szólaltak fel. Reich Zoltán még a minősítés kérdését is vitatta.

Az elnök a perbeszéd elhangzása után közölte, hogy a tábla szombaton délelőtt hirdeti ki ítéletét.

Pénteken

ellenőrizhetetlen hírek

keltek szárnyra

dr. Wolf Ferenc tisztifőorvos állítólagos ázsiai haláláról

A hírek forrását nem lehetett megállapítani

(A Délmagyarország munkatársától.) Pénteken a délelőtti órákban futótűzként terjedt el a városban a hír, hogy dr. Wolf Ferenc, Szeged tisztifőorvosa, aki hónapok óta külföldön tartózkodik, Indiában meghalt. A tragikus hír abban a formában indult el körutjára — hogy honnan, azt a legszorosabb titok ellenére sem sikerült eddig megállapítani —, hogy valaki táviratot kapott Schermann Kálmántól, a szegedi Tisza-szálló volt bérletiétől, aki együtt indult el dr. Wolf Ferencsel a nagy útra és ez a szükséges távirat körölte volna a tisztifőorvos tragédiájának hírére.

A legnagyobb meglepetést a hír a városházán keltette és azonnal megindult a nyomozás a hír forrásának felderítése céljából. Nagy nehezen annyit sikerült megállapítani, hogy a városházára egy rendőrségi tisztviselő vitte el a távirat hírére a városi adóhivatalból, ahol a hirtelen reggeli órákban értesült róla. Azt azonban, hogy kitől, már nem sikerült megállapítani.

A főispáni hivatalból a déli órákban Schermann Kálmán budapesti lakását is felhívták telefonon, de kiderült, hogy Schermann már elutazott Budapestről Amerika felé, mert a hatalmas utiprogram szerint ott fog találkozni a Csendes óceánon átkelő társasággal.

A hírek, amely semmiképpen sem nyert meggyőző erőt, előzményei vannak. Mintegy két héttel ezelőtt dr. Wolf Ferenc valahonnan az indiai óceánról levelet írt dr. Ács Sándor tisztiorvosnak, akivel közölte, hogy utközben súlyosan megbetegedett. A hajóorvos tüdőgyógyogot állapított meg és sürgős műtétet ajánlott. Wolf Ferenc úgy határozott, hogy Japánba szállítja magát, ahol kiváló orvosok vannak és valamelyik japán kórházban, vagy klinikán vállalja magát a műtétnek, ha a hajóorvos diagnózisa helyesnek bizonyul. Arra kérte dr. Ács Sándort, hogy betegségére való tekintettel kérje szabadságának további három hónappal való meghosszabbítását.

Az esti órákban olyan formában keringett a hír Szegeden, hogy dr. Wolf Ferenc Tokióban halt meg. De hogy honnan került forgalomba a hír, milyen forrás táplálja, az felderítetlen maradt.

BELVÁROSI MOZI

A Royal Apolló kimagasló ujdonsága

AZ ALAGUT

Világhírű filmregény az Atlanti óceán tengerattali áthidalásáról

SZÉCHENYI MOZI

A budapesti Kamara nagyhatású műsora:

Bakfisasszony

Remek vigjáték Paul Hörbiger és Jenny Jugó főszereplésével.